noster ℣ Adaperiat dn̄s
cor uestrum in lege sua
et in preceptis suis et fa
ciat pacem. Dn̄s ℟. iii.
Et exaltatum
est et eleuatū
cor eius: et obtinuit re
giones gentium ⁊ ty
rannos: et facti sunt
illi in tributum ℟.
Tua est potentia tuum
regnum domine tu es
sup omnes gentes. Da
pacem domine in dieb;
nostris ℣ Creator oīū
deus terribilis ⁊ fortis iu
stus ⁊ misericors. Da
Et post .iiii.
hec decidit ī
lectum: et cognouit
q: moreretur. Vocauit
pueros suos nobiles
qui secum erant nutri

a iuuentute sua: et di
uisit illis regnum ad
ad huc uiueret. Et
regnuit alexander ānis
duodecim: ⁊ mortuus
est ℟ Refulsit sol ī cli
peos aureos ⁊ resplen
duerunt montes ab
eis. Et fortitudo gen
tium dissipata est ℣
Disrumpam uincula
ipsi⁹ mei dicit dominus.
⁊ dispdam oīā mala q̄
induxi sup eum. Et
In diebus .v.
illis exierunt
ex filii iniqui: et sua
serunt multis dicē
tes. Eamus et despo
namus testamētū
cum gentib; que
circa nos sunt: q: ex
quo recessimus aber